

#Протест

Вестникът на активния човек

Разпространява се бесплатно

28 октомври – 3 ноември 2013 г.

www.facebook.com/vestnikprotest

Брой 13

Пробуждане

Снимка: Юлиан Собаджиев

Добро утро, студенти!*
Добро утро, млади хора на България!

Промяната се случва. Ние сме промяната. Промяната за една по-морална България, за една по-красива България, за една България, която обгрижва, милее и обича своите деца. Защото днес България за вас, за всички нас е мащеха. Мащеха, готова да изхвърли децата си. Навън. Днес България допуска за пореден път най-умните, образовани, красиви млади хора да напускат през глава. Да бродят немилни, недраги из чужди страни. Да нямат родина.

Нека променим това! Нека върнем

България в нормалните ѝ граници. Такава, каквато я обичаме. Такава, в каквато искаме да живеем достойно и честно. Такава, в която и децата на нашите деца да искат да живеят. А не да бягат, подгонени, освиркани, набързо, през задния изход.

В ерата на информационните технологии и високоскоростни превозни средства всеки от нас може да е будител. Намираме и споделяме информация за секунди в интернет. Кръстосваме България за срещи на живо за броени часове. И в тази обстановка все по-шумно спят непробудените и все по-ярка е нуждата от пробуждане. Но в последните месеци България не

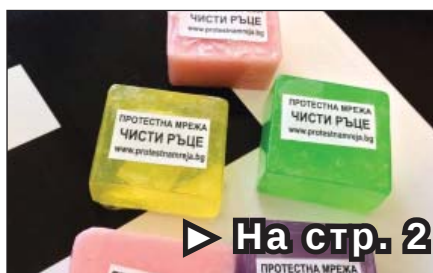
е същата! Дори спещите вече чуват! А онези, които се правят на слепи и глухи, нямат избор, освен да се съобразят с нас.

„Чисти ръце“ е новият (стар) белег за отказ от задкулисие, за зачитане на закона, за безкористни намерения и за поставяне на морала пред личните интереси. Протестна мрежа започва една инициатива, която излиза извън рамките на протеста и поставя нови изисквания към всеки, който се нагърби с отговорност пред народа. В такава среда България няма да е вече същата. Наша е отговорността да притиснем своите избраници да застанат от страната на правдата и морала и да не пипат вече законите и институциите ни с мръсни ръце.

В навечерието на Деня на будителите нашият вик за пробуждане е към теб, читателю. За да чуем теб и твоите проблеми, за да споделим борбата ти и почерпим вдъхновение от теб, тръгваме на турне. Редакторската колегия на вестник „Протест“ започва просветителска обиколка на България. Просветителска я наричаме, защото целта ни е да стигнем до всяко кътче, неосветено от прожекторите на хищните медии и популисти, които търсят рейтинг и бърза печалба. Да занесем и вземем оттам светлина. Светлина, която е нужна на теб и на всеки от нас. За да сме будни. За да сме живи!

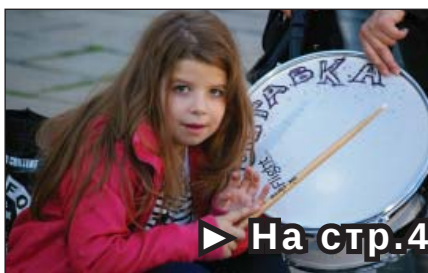
Добро утро, студенти!
Добро утро, читателю!
Радваме се, че сме заедно!

*Повече за пробуждането на студентите четете в следващия брой.

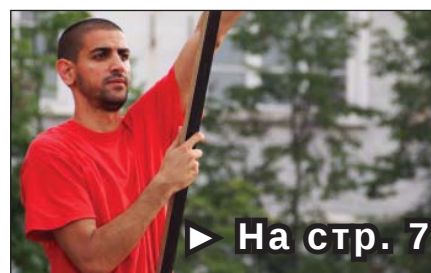
▶ На стр. 2

Операция „Чисти ръце“

▶ На стр. 4

Димна завеса

▶ На стр. 7

Ние сме надеждата

Операция „Чисти ръце“

Многоуважаеми читателю,
Приятелю,

Може би си чул, но по-вероятно все още не си. Стартира операция „Чисти ръце“. За да си информиран какво представлява самата тя и как касае именно теб, публикуваме текста на декларацията, с която Протестна мрежа сложи начало на операцията, и добавяме няколко пояснителни бележки, които считаме, че са необходими.

„Чисти ръце“ дава рамка и име на всички онези действия, които ние, гражданите, оттук нататък ще извършим, за да притиснем нашите управляващи, както и онези, които се борят за власт, да предприемат конкретни действия в посока прозрачност, законност и справедливост. Време е да свалим тези думи от облаци на утопия и да ги заковем на земята, да ги превърнем в реалност. Всеки от нас има право да знае КОИ и как управлява държавата ни, да отстоява това да става според установените правни норми и ако това не се случва, виновниците да понесат своята отговорност.

Чрез обявяването на „Чисти ръце“ Протестна мрежа обединява и изкарва в публичното пространство един диалог, който досега е бил разпокъсан и употребяван от различни хора в услуга на частни интереси и срещу временни неудобни субекти. Този диалог вече има само две страни – страната на гражданите и страната на мафията. Операцията цели да осветли намеренията на всеки политик и всяка политическа формация, като ги застави да изберат от коя страна ще застанат. Оттук нататък Протестна мрежа ще изисква ангажимент за конкретни действия от всеки, който дръзне да обещае, че застава на страната на гражданите, и ще следи за тяхното изпълнение.

Като част от Протестна мрежа, ние – редакторите на вестник „Протест“, заявяваме своето желание и готовност да предоставим трибуна за изкарване на светло на всяко престъпление – морално или законово, което заплашва демократичността в нашата държава. Каним и вас – гражданите, като единствен суверен в България – да станете наши съучастници в делото. Стойте будни и чувствителни за провалите на управляващите и институциите и се възползвайте от правото си на информация и справедливост.

Призоваваме всеки, който иска да живее в една България, в която законът и моралът стоят над индивидуалните интереси на всеки от нас, да участва в операцията. Време е да обърнем гръб на дребните и по-големи нередности и покварата, която дълги години търпяхме в живота си и дори считахме за нормална. Време е да изчистим собствените си ръце, за да имаме моралното право да изискваме това от властта.

Символично начало на операция „Чисти ръце“ беше сложено по време на шествието на 17-ти октомври. Протестна мрежа раздаде на хората на площада текста на декларацията и сапунчета за „чисти ръце“.

Протестна мрежа: „Стартира операция Чисти ръце“

Гражданският протест започва Операция „Чисти ръце“ в 3 стъпки:

- Оставка веднага;
- Незабавни избори;
- Премахване на всички връзки между държавното управление и мафията.

Протестираме над четири месеца, защото системата от правила е блокирана от мафията. По върховете на институциите про-

*Не, не ще остане тъй до края –
или правда, висша правда или:
след нощ утре иде, май след зима...
Позволи ми, Боже, да дотрия,
дух убий да видя как подизнат,
жизнен лек на тежки рани турен:
жизлаз си, народе, немостимат
по търнеш и моц в живота бурен!
Иван Вазов,
септември 1919 г.*

дължават да се поставят некомпетентни и зависими хора, които служат не на закона, а на патрона, който ги е посочил.

Над 120 дни сме на улицата, защото искаме да прекъснем веднага връзката на това управление с мафията. Оставката е първата задължителна стъпка от операция „Чисти ръце“ – санкцията за злоупотребата с власт, позволила наемането на правителството за подизпълнител на олигархията.

Операция „Чисти ръце“ е изконно искане за равенство пред закона и справедливост, която да изхвърли зад борда кастата на недосягаемите – тези, които никога не падат от власт.

Операция „Чисти ръце“ означава изваждане на мафията от обществения живот, установяване на върховенство на закона, разделение на властите и връщане на смисъла на демократичните институции.

Операция „Чисти ръце“ в политическата система означава осигуряване на политическо представителство на интересите на гражданите, премахване на обръчите от фирми и олигархията – пречупване на корпоративната стратегия на партийните върхушки, целяща облагодетелстване на техните клики.

Операция „Чисти ръце“ означава чрез справедливи правила да бъдат излъчвани почтени политици, магистрати, членове на регулаторни органи, които имат смелост да излязат фронтално срещу монополите и мафията, слагане на край на „управлението“ с тефтерчета и използването на институциите като бухалки за лична употреба и разчистване на сметки на принципа „да се удари“ неудобният опонент и да се разпъва чадър над приятелите.

Операция „Чисти ръце“ в медиите е премахване на медийната концентрация и установяване на прозрачност в собствеността на медиите.

Ако политически партии и организации са готови да подкрепят „Чисти ръце“, нека да декларира публично как ще участват и какви конкретни стъпки ще предприемат.

Операция „Чисти ръце“ ще превърне България в нормална държава, в която достойните граждани да работят и живеят свободно.

Протестното движение няма да спре – стартирана е Операция „Чисти ръце“!#

17.10.2013 г., Протестна мрежа

Снимка:
Антоанета Конева

Просторите на протеста

Мартин Райчинов

ЗАРЕЖЕТЕ ВСИЧКО ОСТАНАЛО, ПРОСВЕЩЕНИЕ НИ ТРЯБВА! – възкликна емоционално днес мой приятел в Интернет след поредната велика глупост, която нашият „парламент“ сътвори. Безобразията на управляващите и лицемерието на опозицията са всеизвестен факт, но сякаш все нещо не ни достига, за да доведем делото докрай. Нещо още ни е нужно, за да сме готови на всичко да променяме страната си. Нещо ни трябва, което окончателно да ни преобрази и да започнем да творим новата история.

Да, знаем за мафията. Знаем за нейните неспособствени проявления. Знаем за медиите и банките ѝ. Знаем дори, че наблюдаваме само няколко от пипалата на този октопод, протегнал се и здраво обхванал всички сфери на обществения, политическия, културния, икономическия и спортния живот в страната. И чудовището ни изглежда все по-черно и все по-страшно. Как да се изправим срещу него! Какъв е шансът! Къде да отидем! И затова често избираме примиренчески да казваме, че протестът ни не се простира чак дотам. Докъде обаче се простира твоят протест?

Когато Христо Ботев събира своите двеста души и се качва на кораба „Радецки“, той е изпратен от „съратниците“ си в Румъния с присмех и укори, като никой не дава никаква реална надежда на делото му. Самият той обаче е уверен, че от другата страна на Дунава към неговата чета ще се присъединят хиляди будни и жадни за свобода сънародници. Вярва, че моментът е настъпил, че хората вече са готови да се борят за себе си. Убеден е, че гледката на автентична българска чета ще пробуди заспали вековни лъвски чувства и ще закипи застинала кръв...

Да, провали има. Ботев се сблъсква с един непобудно спящ народ, който съвсем не е готов да надскочи себе си. Повечето хора, скрити в своите колиби, вероятно дори не разбират какво се случва с четата на връх Вола. И тези хора днес са неизвестни. Техните имена не издържат изпитанието на времето. А делото? Делото достига до своя успешен край. Нито Априлското въстание, нито Освобождението идват случайно. Не и без участието на Ботев.

Страната ни днес е на прага на нова епоха. Живеем в дни, каквито обществото ни не помни, защото поколения живеят в мрак. Умишлено налагана тъмнина в душата и духа, която два-сетият век потвърди и закрепил сякаш трайно. От този мрак малцина се спасиха, при това с цената на огромни лични жертви. Обществото ни излезе от този век осакатено, куцащо и неадекватно. Но дълбоко в човешката душа Творецът е заложил жажда за човешчина, копнеж за свобода, глад за морал. Неизменните човешки права са живот, свобода и стремеж към щастие.

И днес България търси своите нови будители.

Снимка: Васил Гарнизов

Търси своя Паисий, който да разпръсне светлина. Търси своите братя Миладинови, Георги Раковски, Добри Чинтулов, Петър Парчевич, Владислав Граматик, Петър Богдан, Григор Пърличев. Своя Христо Ботев.

„Рояк апостоли и проповедници кръстосваха планини и полета и организираха борбата. Те намираха навсякъде добър прием, сърца открити да ги чуят – един народ, жаден за великото слово на свободата, нетърпелив да понесе кръста си на Голгота. Една дълга върволица от предтечи – сеятели беше прегазила вече духовната нива на България и хвърлила там семето на самосъзнанието. Тая дивна върволица, която захващаше от Паисий и се заключаваше с Левски, беше засеяла и наторила вече нивата и първият беше я благословил от височината на Атон, последният – от височината на бесилото.“

В навечерието на 1 ноември екипът на вестник „Протест“ тръгва на път. Започваме да обикаляме малки и големи градове, да раздаваме вестника и да говорим с хората. Вярваме, че само в личния контакт, споделянето, изслушването и ръкописането ние можем да станем едно по-добро общество. Искаме да намерим искрици светлина и да разпалим огъня. Искаме ние самите да се разгорим, насърчени от вас, че не сме сами. С ясното съзнание, че борбата ще е дълга. Но е правилното нещо. И единствената вярна посока. Затова нека заедно съберем общата си съкровищница от знания.

*Доволно вече що сте стали.
Станете! Дойде бъдний ден!*

*Петко Славейков,
1886 г.*

Защото ние вярваме, че ти си сред будителите на съвременна България. Щом четеш този вестник, значи не си безразличен към случващото се. Щом анализираш, сравняваш, питаш, значи си готов да отговаряш, учиш и водиш. Щом си тук, а не на прословутия Терминал 2, значи има надежда. Щом си направил крачката активно да превърнеш тази страна в едно по-добро място за своите деца, значи мафията вече е изгубила битката. Щом се интересуваш от протеста, значи вече си посланик на добра воля на промяната. И ти можеш да останеш в историята. Като човека, който промени България.

„Ще се удивлява потомството – що казвам? И ние сами, съвременници на описуемата епоха – отрезвели вече от цял ред исторически примери, се чудим и маем какво е било това умствено опиянение, това съблимно безумство на народа, да се готви на борба с една страшна империя, с велики още военни сили? Да се готви, и то с надежда, че ще я събори, с такива нищожни до смешност средства? Да дели с нея мегдана в самото ѝ сърце, в „чревата адово“, както бе казал някога Марко Иванов, без да си е оздравил за съюзници, освен ентузиазма – плява, която пламва и гасне, и илюзията – призрак, който става нищо. Историята рядко ни дава пример за такава самонадеяност, която приближава до лудост. Българският национален дух никога не се е дигал до такава висота и надали ще се дигне друг път...“

Но ето, че се вдигна. Друга една жена, чието мнение много ценя и която подкрепя протеста, често казва: „Вие знаете, че няма да успеете, нали? Левски също е знаел, че няма да успее. Той не – но България ще бъде. Вие сте Левски!“

И Бог да води България. Просвещение ни трябва.

П. н. Цитатите са от романа „Под игото“ на Иван Вазов, главата „Пиянството на един народ“.

Димна завеса

Законопроект за връщане на тютюнопушенето в заведенията връща страната години назад

Михаела Лазарова

На 16.10.2013 г. народните представители Спас Панчев, Димитър Дъбов, Димчо Михалевски, Мартин Захариев, Добрин Данев, Атанас Мерджанов, Корнелия Нинова, Татяна Буруджиева-Ваниотис и Тодор Радулов внесоха в Парламента Законопроект за изменение и допълнение на Закона за здравето. Те предлагат да отпадне пълната забрана за тютюнопушене на обществени места чрез обособяване на отделни помещения в ресторанти, барове, кафенета, клубове и други заведения, както и всички такива с нощен режим на работа, включително казината и другите игрални зали. Собствениците на обекти с площ, по-малка от 70 кв. м., пък сами ще избират дали да се пуши ли в тях или не.

С този законопроект на практика се предлага връщане на междинния режим, който царуваше преди въвеждането на пълната забрана – тогава ГЕРБ накара редица ресторанти да инвестират немалко средства в обособяване на помещения за пушачи и непушачи и вентилационни системи. Две години по-късно изхвърлиха цигарите от заведенията.

Според статистиката над 60% от българите подкрепят пълната забрана за тютюнопушене на обществени места. Такава е въведена в страни като Великобритания, Испания, Ирландия, Швеция. Почти в цяла Европа има ограничения, както и в редица региони на териториите на САЩ и Канада, като проучванията показват, че тя се радва на подкрепата на мнозинството от гражданите.

Тютюнопушенето се нарежда на второ място при причинителите на смърт според Световната здравна организация. Около 6 млн. души годишно умират като пряко и непряко следствие на

вредния навик, като в тази цифра влизат и пасивните пушачи – около 600 хиляди души, от тях 75 хиляди са жени и деца. Тенденцията е тази бройка да нараства и през следващите години.

В света най-много пушачи на глава от населението има в Източна Европа, като изключение е единствено Румъния, която още през 1997 г. започва да променя законодателството си с цел ограничаване на тютюнопушенето. Следват Южна Корея, Казахстан, Япония и Китай. В европейски мащаб пред България в класацията са само Кипър и Гърция, като у нас към момента 35% от населението са пушачи. Все пак за последните две години се наблюдава 4% спад. Страната ни изпреварва редица други и по брой подрастващи, които употребяват тютюн – 66% от тийнейджърите са пушили поне веднъж, а границата на първото опитване на цигари е все по-ниска – 10 години. Тревожна е и статистиката на жените у нас, които не са се отказали от вредния навик дори по време на бременността си – около 60%.

Но вредите от тютюнопушенето върху здравето са известни на всички. Факт е, че пълната забрана ограничаваше поне пасивното тютюнопушене, което е не по-малко вредно от активното. Да разгледаме случаят от икономическа гледна точка по света и у нас.

Няма страна, въвела забраната, която до момента да я е посочила като виновник за спад в оборотите на ресторанти и хотели, включително и на цигарените компании. В случаите, когато приходите им са намалели, обикновено причината е ниската покупателна способност на потребителите, но не и ограничаването на тютюнопушенето на обществени места. Редица анализатори и

Гаф на седмицата

1. Гласуването мораториум върху продажбата на земя на чужденци

С гласовете на граждани на ЕВРОПЕЙСКО развитие на България, структури на председателя на Партията на ЕВРОПЕЙСКИТЕ социалисти и българските фашисти страната ни практически се отрече от присъединителния договор към ЕВРОПЕЙСКИЯ съюз. Правни и реални последствия от това няма да има, защото няма как да има. Ние обаче ще останем в историята на обединена Европа като една от тези държави, които предпочитат Евразийския пред Европейския съюз.

2. Военно обучение за IX и X клас

Въвеждането на военно обучение за IX и X клас в часовете на класния ръководител. Учениците ще учат суха и куха теория за историята на въоръжените сили и задачите на резерва, а всъщност на нашите деца липсва подготовка как да реагират при бедствия, да оказват първа помощ и да бъдат активни граждани.

3. Бюджет 2014

Първият вариант на „Бюджет 2014“ предвижда близо половин милиард лева по-малко средства за болниците. След като ще връщаме цигарите в заведенията, а парите за лечение намаляват с 1/3, значи здравеопазването вече не е държавен приоритет и е в пълен колапс. Оставка и нови избори. Искаме живот тук!#

представители на този бранш обясняваха как изхвърлянето на цигарения дим от заведенията ще доведе до милиони загуби, фалити и съкратени служители. Но това не се случи – туристическият отрасъл е един от малкото у нас, които в условията на криза отчетоха ръст на приходите. По данни на НСИ през 2007 г. предприятията в този сектор са били 22 046, а заетите лица – 121 869 души. През 2011 г., година преди въвеждането на забраната за тютюнопушене, има вече 26 071 предприятия и 142 524 работници. През 2012 г., въпреки ограничението, числата са съответно 26 160 и 143 627. Тоест прогнозите за спад не се потвърждават, а точно обратното. През настоящата 2013 г. също се наблюдава ръст на туристи в България, както и около 10% нарастване на приходите на отрасъла. Годината е една от най-силните за бранша.

Тези цифри показват едно – че пълната забрана за тютюнопушене не доведе до прогнозираните сътресения в хотелиерския и ресторантьорския бизнес. Нещо повече, това е една от малкото стъпки, които доближиха България до облика и на европейска страна. И едва ли отмяната ще остане без остра реакция от Европейската комisia, която се бори за среда без дим. Премахването на режима след година и половина, когато хората вече свикнаха с него, навежда на мисълта, че целта е обслужване на определени лобистки интереси или пореден опит за разделяне на обществото и отвлечане на вниманието му от други законопроекти и действия, които кабинетът планира.

Ние продължаваме да бдим.#

Снимка: Юлиан Собаджиев

Има ли живот след протеста

Веселин Ханджиев – Frujin

Първо и най-важно – протестът не е маршируването по жълтите павета на София. Протестът не е надуването на вувузели и свирки, нито рисуването на улични плакати. Протестът е преди всичко състояние на духа, израз на желанието ни за борба и стремежът ни към промяна. Протестът ни има много форми, а вечерните шествия и сутрешните кафета са само малка част от възможните. Т. е. правилният въпрос (с очевиден отговор) е:

Има ли протест след намаляването на шествията?

Негодуванието ни всъщност расте! Вижда се с просто око как към бунта срещу липсата на морал в управлението се прибавя и гневът от дебелоочието на властимащите. Всъщност с отказа си да понесат своята отговорност те доказват колко е правилна нашата оценка за тях! Така че не се паникьосвайте! Според мен дори шестването в сегашния му вид трябваше отдавна да намалее, за да освободи място (и време!) за други, по-ефективни действия.

Очевидно живот след шествието има! Ясно е, че ни чака дълга и тежка окопна война с политическата мафия. Затова нека поговорим за нещата, които можем да правим оттук насетне (освен убеждаването на „баба и дядо“ да не гласуват за БСП):

Не се затваряйте в себе си, както преди. Както се вижда на изборите, илюзията, че нещата в България ще се наредят от само себе си, е точно това – илюзия. Ако по време на протеста сте започнали да следите новините, ако сте пили бира в пламенни дискусии с новооткрити съмишленици – не спирайте! Не извърщайте глава от проблемите, както правехте преди, с идеята, че всичко все някак си ще се оправи. Не, няма да се оправи! Не и без ваше участие.

*Никак не се боя че ще ме стъпнат.
Стъпканата треза се превръща в
лътека.*

Влада Димитрова

Изразявайте позицията си. Винаги сме имали мнение, но едва напоследък си позволяваме да го изразяваме публично и открито. Не спирайте! Говорете, спорете, мислете и не се страхувайте, че най-близкият ви приятел може да не е съгласен с вас. Ако наистина ви е приятел и ако не обижда личността му, няма да има против да поспори за политиката. Разликите в мненията не са причина за разваляне на отношения. Омразата обаче не е допустима. Търсете аргументи и не обиждайте лично. Не можете да убедите някого в нещо, ако не сте му поне малко симпатични.

Отделете време да опознаете себе си. Какви сте вие? Социалисти? Либерали? Консерватори? Знаете или само мислите, че знаете? Колкото

Снимка: Юлиан Собаджиев

и да не ви се вярва, светът е достатъчно стар, за да е измислил думичка дори и за най-екзотичните човешки философии. Има тестове в Интернет, има и достатъчно къси и лесни за четене статии. Отделете съвсем малко време и ще видите колко по-ясни ще ви станат някои от проблемите, с които си имаме работа.

Харесайте си партия и се запознайте с нея. Каквото и да е положението, в нормалния свят промяната се случва след избори. Факт! Запознайте се с програмата на партията, която мислите, че представлява вашите виждания най-добре. Запознайте се и с различни хора в нея. Изразявайте мнението си! Критикувайте ги, когато мислите, че има нужда от това. Не е вярно, че няма как да влияете на политиките само защото сте „обикновен човек“. Няма такова нещо като „гражданска“ партия! Гражданин не е човек, който живее в София или друг голям град, а означава да имате позиция по случващото се в държавата.

Осъзнайте къде е големият проблем. Кой назначи Пеевски? Ще ви кажа кой. В България управлява една Коалиция на мизерията. Бедните, неуките, малцинствата, докараните до ръба на оцеляването хора са в порочна зависимост и в принудителен съюз с олигархията. БКП и нейните „синчета“ са новите феодала. Те нямат симпатизанти. Те имат крепостни хора, уплашени за хляба си.

И именно те, чрез гласа си, назначиха Пеевски. Аз, както и всички останали, много искам да разбера кои бяха посредниците и кои – печелившите от това (неуспешно) назначение! Но много по-важно е да сме наясно, че Голямата битка е за свободата на точно тези употребени и забравени, заробени хора. За тяхната свобода! И за нашата.

Разберете, колкото и да е силна, мафията е нищо без тези хора. Трябва да намерим начин да говорим точно на тях. И то непрекъснато! Да им отворим очите и да им помогнем да видят истината. Трябва да намерим начин да им върнем вярата в закона, морала, надеждата, оптимизма и достойнството, които им бяха откраднати през последните 70 години.

Разделителните линии? Нито са от вчера, нито са линии – пропасти са и са много, много стари! Може би трябва вместо да извърщаме начумерени глави, да се опитаме да строим мостове над тях. Защото как иначе и кой друг може да върне единството на българския народ и оптимизма му за бъдещето?

Трябва да излезем от социалните мрежи, за да можем да говорим на хората отвъд жълтите павета. Из кварталите, из малките градчета, из селата. И трябва да сме позитивни! Защото, колкото и да е изтъркано, истината е, че заедно сме силни!

И най-накрая – да не допускаме последен да остане г-н Йоло Денев! Сериозно! Или сме на улицата всички, или по-добре официално да отишем тази форма на протест. По-добре е да правим малки, но успешни акции с разобличаващ и огромяващ народа характер, отколкото да даваме повод да ни сочат с пръст като загубили войната. Защото не сме! Може да сме уморени, но нашият гняв е справедлив и засега само расте.

Хора, имаме много работа! Трябва да си променим Народа! Защото другата алтернатива е да си ходим ние. Докато сме тук, лошите не са спечелили! Последно, вярвайте! И сам воинът е воин. #

Протестът налага нови етични правила за политиците

Протестът не е само политическа криза. Той е криза на словото и обществената комуникация, криза на позицията. В този смисъл за някои от нас протестът бе повод да преосмислим гражданската си позиция, да изберем да имаме гражданска позиция и да вземем решение да я изживим.

Вестник „Протест“ събира направо от площада словата и имената на активно протестиращите хора. По този начин ние заявяваме, че вестникът е ваш със съзнанието, че най-ценното нещо в този протест сме ние – хората. Ако вие също протестирате и искате всички да чуят гласа ви – пишете ни!

Ирен Филева: „Протестът налага нови етични правила за политиците“

Протестирам, защото за броени часове прекроиха закони по мярката на предварително решен кандидат, а това не е легитимна процедура.

Протестът показва забележителна упоритост и амбиция и успя да обедини хора с различни политически предпочитания в защита на гражданските си права. Хубаво беше, че категорично бяха отхвърлени опитите за организирани манипулации. Критиките към мирния характер на протеста, както и обвиненията в карнавалност, са проява на страх, че подобна етичност може да наложи нови правила за политиците. Неслучайно всички парламентарно представени партийни формации опитаха да му въздействат. Правителството стои на власт вече пети месеца напук на протеста и искането за ОСТАВКА по силата на някаква изродена политическа математика. Тъй като КС все още не се е изказал по неговата оспорвана законност, правителството има неясен юридически статут. Фактическото му положение се крепи на присъствието на многочислени полицейски части и заграждения.

След множество атаки и провокации диалогът с властта стана невъзможен и безсмислен. Властта избягва диалога или разиграва фиктивни диалози с подставени компрометирани партньори и взаимодействие с нея няма как да има. Задочен диалог с властта обаче се осъществява по прекрасен начин с плакатите и артистичните акции. Всяка кауза може да обедини гражданите, ако са упорити, а именно упоритостта на личния пример е единственото валидно и убедително послание за онези, които не вярват, че нещо може да се промени. Креативността само акцентира върху подробностите.

Не мисля, че е реалистично протестното движение да сътрудничи с властта, дори в кризисна ситуация. Участието на държавата никога не е равностойно, то подменя смисъла на участието на гражданите. Единствената легитимна форма на радикализиране на протеста е масовост. Всичко друго преминава границите на гражданските права. Масовото присъствие е ефективен фактор, доказващ, че властта може да легитимира положението си само с полиция.

Колкото до успеха, протестът вече успя. Организираната реакция срещу него – контрапротестите, е само едно от многобройните доказателства. Физически не е възможно да се излиза всяка вечер.

Как виждам мястото си в България? Като гражданин.

Владо Руменов: „Настоящото правителство е незаконно“

Родителите ми са започнали да протестират веднага след 9.IX.1944 г. Заърмен съм с отвращение към извращенията на комунистическата утопия, възцарила се в България и чийто отровни плодове българското общество бере и днес. Основното достойнство на Протеста е, че е мирен и че обединява различни хора в желанието им да прекъснат връзките на управляващите с олигархичните продукти на комунистическата Държавна сигурност. Удовлетворен съм от исканията и смятам, че трябва да продължи мирно, упорито, постоянно, неуморно и убедено в успеха си.

Намирам настоящото правителство на България за съвършено незаконно. Народното събрание няма нито една политическа сила, която да не е

Снимка: Юлиан Собаджиев

продукт на българската комунистическа партия, а последната е незаконна съобразно Закон за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен (Обн. ДВ, бр. 37/ 5.V.2000 г.) БСП е фактически и юридически правоприемник на БКП. Не виждам друга съдба на правителството освен незабавна оставка. Но съм убеден, че в България трябва да се приеме закон за лустрация на служители на ДС и на ангажираните с ръководството на БКП.

Правителството остана на власт след повече от четири месеца протести поради дебелинчестото си и неизвестни нам негови зависимости. Тези хора са дълбоко неморални и силно корумпирани, обвързани с престъпната система и съвършено отчуждени от Народа, който ги е назначил на работа. Не вярвам нито на тях, нито на която и да било от институциите в България.

Протестът имаше своите етапи, страх ме е да не загуби инерцията си. Бях загубил надежда да видя нещо такова и самият факт, че го има, ме впечатлява доста. Иска ми се да продължи, макар и с променлива интензивност, до постигане на исканията ни, а Протестна мрежа, преживяла детските си болести, да остане един истински обществен и надпартиен гарант за етична политика.

Добре е да има повече медийни изяви на позициите на Протеста, както и да се общува интензивно с хората от провинцията. Общуването с тях трябва да е радикално и демократично. Тук е мястото да уточним какво е радикализация и дали протестът трябва да се радикализира. Ако става дума за физическо насилие – против съм. Ако става дума да излезе 40 процента от населението по площадите и да стои там денонощно – ДА.

Дали протестът е успял? Явно към момента не е успял, щом след малко ще тръгвам към площад „Независимост“ за поредното вечерно шествие. А не успя до този момент, защото управляващите се оказаха по-търпеливи от нас. Протестът обаче продължава, макар и с намалена численост.

Ще ми се да съм гражданин на друг формат на България. При успешна промяна може би ще бъда един сравнително спокоен пенсионер, живеещ със съзнанието, че е бил съвременник и участник в демонтажа на комунистическата машина. #

Никой не може да те възседне, ако сам не отгнеш гръб.

Мартин Лутър Кинг

Емил Джасим: Ние сме надеждата

Емо е учител. Учител по история. По душа, по призвание. Емо е визионер. Емо е водач. Пътят е дълъг и труден, но той знае, че лесно нищо добро не може да се постигне.

#: Какво е за теб протестът?

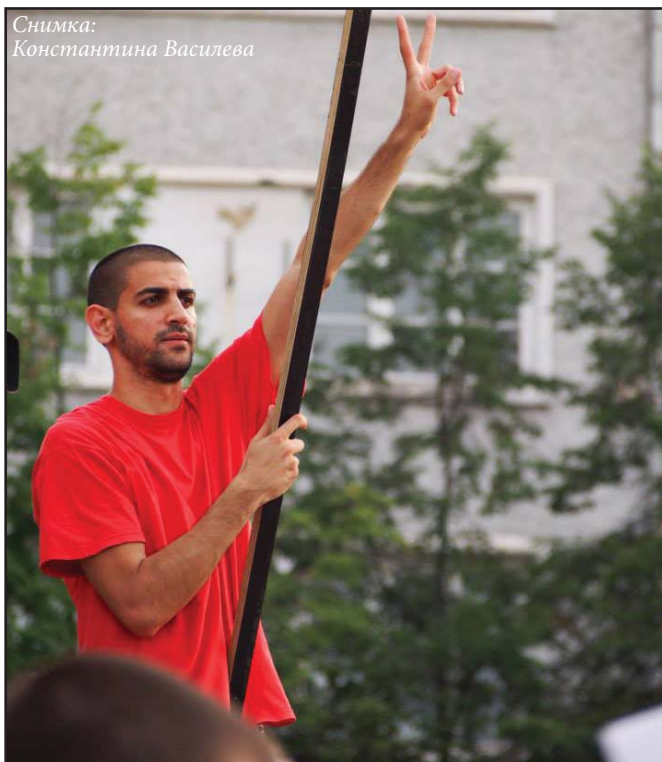
Е: Протестът е процес, който не е спирал в последните 24 години. Всъщност моето поколение протестира наистина от деца. Сега обаче вече не сме деца, не сме младенци – сега виждаме съвсем ясно какви са проблемите и те не са пренебрежими, не ни позволяват да си кажем: „Е, да, има проблеми, но всеки, който работи, греши...“. Последните няколко правителства постепенно успяха така да обвържат политическата класа с мафията, че настоящото т. нар. „правителство“ е марионетен състав, подреден изцяло от мафията. И не мога да скрия, че не искам да протестирам, но се налага, защото случващото се от 14-ти юни насам вече е нетърпимо, непоносимо и това ме изкарва на площада през последните 4 месеца. Въпросът, който е поставен пред нашето поколение и пред настоящите студенти, например е: „Дали да емигрирам, или да работя за мафията?“. Но аз и всички протестиращи от 14-ти юни насам предлагаме трета възможност – да се отървем от мафията и да останем тук.

#: Има ли учители на протеста и трябва ли да има повече учители според теб?

Е: Има много учители, все пак учителите за пръв път в историята на България вдигнаха многохилядна съсловна стачка. И тази стачка продължи близо два месеца. Основна причина за продължителността на стачката беше непреклонността на настоящия и. д. министър-председател, който, напомням, искаше да „разтурят седенката“. За мое огромно съжаление днес винаги казионният синдикат си мълчи. Безспорно е необходимо колегите да събудят масово гражданската си съвест и да излязат да протестира в цялата страна.

#: Мисия ли е да си будител? По-тежка ли е тази задача днес, отколкото е била преди?

Е: Будители са всички, които отстояват вече не само българската идентичност, но и отстояват гражданските си свободи. Задачата е в известна степен значително улеснена от наличието на много повече източници на

Снимка:
Константина Василева

ВЕСТНИК „ПРОТЕСТ“ ПЪТУВА

Скъпи читатели, с радост ви съобщаваме, че една идея, която назряваше в сърцата и умовете ни дълго време, е на път да се осъществи. Получихме покани от вас – нашите читатели – да посетим различни градове в страната и съвсем скоро тръгваме на път!

Целта на посещенията е да чуем вас – вашите въпроси, свързани със ситуацията в България, проблемите на вашия град и всичко, което ви вълнува относно моралния протест на гражданите. Ние нямаме амбицията, че можем да отговорим на всичките ви питання, нито пък целим да го направим. Не идваме на бял победоносен кон, нито носим вълшебна пръчка. Идваме единствено с отворени очи, уши и умове, за да се запознаем с вас, за да станем съпричастни едни с други. Напук на всички усилия на медийната пропаганда да ни раздели на българи и турци, столичани и провинциалисти, грозни и красиви, глупави и умни, ние знаем истината – ние сме едно! Граждани срещу мафия! Целта на нашите пътувания е да си припомним това и да си дадем кураж в борбата!

Вие знаете, че ние всички сме доброволци и ще разчитаме на собствени средства, за да дойдем при вас. Имайте търпение и милост към нас, ако не откликваме веднага на поканата ви или ако изглеждаме леко неорганизирани. От вас ще очакваме да намерите подходящо място за среща – на открито или закрито – и да поканите свои съмишленици, както и хора, които все още не вярват в правотата на нашата борба, но имат желание да чуят и разберат повече. Ако имате предварително подготвени въпроси – изпратете ги заедно с поканата към нас, ако ли пък не – ще се радваме на спонтанен и откровен разговор без дневен ред.

Очакваме вашите покани на vestnikprotest@gmail.com. Оставка!#

информация и възможността всеки да я потвърждава. Днес всеки може да научи мнозина на нещо важно и полезно, дори да се намира на другия край на света.

#: Откъде започва промяната?

Е: От сърцата, умовете и съвестта на всеки. И със сигурност минава през НЕЗАБАВНА ОСТАВКА!

#: Явява ли се протестът като будител? Време ли беше това да се случи?

Е: Не само е време, ами дори е позакъсняла случката. Недоволните извън големите градове започнаха да показват, че са се събудили. Будителите са тези, които припомнят на нацията, че има морал. В този смисъл – да, недоволните, които излязоха поради повода „Пеевски“, всъщност излязоха заради причината „мафия“ и все повече българи вярват, че има място за спазването на елементарни морални норми и задължително спазване на законите.

#: Кои са основните успехи на протеста дотук според теб?

Е: Стана ясно, че всеки оттук насетне, който състави правителство и/или е в парламента или пък на друга държавна длъжност и се опита да безчинства, го чака истинска съпротива навсякъде – на площада, в медиите, в магазините, докато си купува хляб.

#: Какво казваш на хората, които стоят и гледат всичко това някак дистанцирано, от екрана на телевизора?

Е: Те са отчаяни и не вярват, че нещо може да се промени. А то няма да се промени, докато не повярват, че може. Единственият начин да се излезе от този омагьосан кръг е да излязат да протестира, когато могат.

#: Има ли надежда?

Е: Да. Ние сме надеждата.#

Имам мечта

Доктор Мартин Лутър Кинг Младши е роден през 1929 г. в Атланта. Той е баптистки проповедник, станал също общественик и борец за граждански права. Организира мирна съпротива срещу законите на сегрегацията в Южните щати, протестира срещу вьетнамската война, подготвя национална окупация на столицата Вашингтон. През 1964 г. Кинг печели Нобелова награда за мир. Мартин Лутър Кинг е фигура, която успява да формулира ценностите на едно общество в условията на реакция и репресии, а след това да вдъхнови прехода към тях. Доктор Кинг успява да изобличи нетрайна привлекателност на насилието и да му противопостави достойната позиция на нравствената сила. От него започват необратими процеси, които променят страната. Лутър плаща най-високата цена за будителската си дейност. На 4 април 1968 г. е застрелян на балкона на хотел в Мемфис.

Тук поместваме най-известната и най-често цитирана реч на доктор Кинг в превод на Юлиан Собаджиев (свс съкращения), произнесена точно преди 60 години – на 28 август 1963 г., на мемориала на Линкълн във Вашингтон.

Нека не опитваме да утолим жаждата си за свобода, отпивайки от чашата на огорчението и омразата. Винаги трябва да водим борбата си в извисената плоскост на достойнството и дисциплината. Не бива да позволим съзидателният ни протест да дегенерира до физическо насилие. Отново и отново трябва да се издигаме до величествените висини, където физическата сила бива посрещната със сила на душата.

Великолепната нова борбеност, обгърнала общността на негрите, не трябва да ни вдъхва недоверие към всички бели хора, защото много бели братя, както се вижда от присъствието им тук днес, са проумели, че тяхната съдба е обвързана с нашата съдба, че тяхната свобода е неразривно свързана с нашата свобода. Общата офанзива, която водим срещу цитаделите на несправедливостта, може да бъде осъществена само от двурасова армия. Не можем да вървим сами.

Затова ви казвам, приятели, че макар и да трябва да се изправим срещу днешните и утрешни трудности, аз имам мечта. Тази мечта е дълбоко вкоренена в американската мечта, че един ден нацията ще се надигне и ще изживее истинския смисъл на своето верую: „Ние считаме тези истини за видни от само

себе си, че всички хора са създадени равни, че те са дарени от своя Създател с някои неотчуждаеми права, че сред тези права са живот, свободата и стремеж към щастие“.

Имам мечта, че един ден щатът Мисисипи, днес задъхан от горещината на несправедливостта, изнемогващ в жегата на потисничеството, ще се превърне в оазис на свободата и справедливостта.

Имам мечта четирите ми дечица един ден да живеят в нация, където за тях няма да съдят по цвета на кожата им, а по съдържанието на характера им. Днес имам мечта!

Имам мечта, че един ден, там, в Алабама, с нейните зловни расисти, с нейния губернатор, от чиито устни капят заплахи, че ще възпрепятства и анулира федерални мерки, един ден, в същата тази Алабама черни момчета и момичета ще се хванат за ръце с бели момчета и момичета като братя и сестри. Днес имам мечта.

Имам мечта – един ден всяка долина ще се издигне, всеки хълм и планина ще се сниши, неравните места ще се изравнят, кривите места ще се изправят и славата на Господа ще се открие и всички живи същества ще я видят заедно.

Това е нашата надежда. Това е надеждата, с която се връщам на юг.

С тази вяра ще успеем да изсечем от планината на отчаянието канара от надежда. С тази вяра ще превърнем раздрънканите раздори на нацията си в красива симфония на братството.

С тази вяра ще можем да работим заедно, да се молим заедно, да се борим заедно, заедно да отиваме в затвора, заедно да отстояваме свободата, знаейки, че един ден ще сме свободни. Това ще е ден, когато всички Божии деца ще могат да пеят с ново значение думите „моя страна, прекрасна земя на свободата, пая за теб; земя, където умряха бащите ми, земя – гордост на търсещите, нека от всяка планина звучи свободата...“ – и ако една страна иска да бъде велика нация, тези думи трябва да станат истина.

Нека свободата кърти от всеки хълм и всяка къртичина на Мисисипи, от всяко възвишение нека кърти свободата!

И когато позволим на свободата да кърти, когато я оставим да заехти от всяко село и колиба, от всеки щат и град, ще ускорим настъпването на деня, когато всички Божии деца – черни хора и бели хора, евреи и езициници, католици и протестанти – ще могат да се хванат за ръце и да изпрат думите на стария негърски спиричуъл – „Свободни най-после, най-после свободни, слава на всемогъщия Бог, най-сетне свободни“.

От какво се прави ливада?

Нима не знаеш?

Трева –

и една пчела –

и да мечтаеш.

Ако пчелата не пристига –
мечтата стига.

Емили Дикинсън

ЛИЦАТА В ПАРЛАМЕНТА

В рубриката „Лицата в Парламента“ показваме физиономията на нашите „представители“. Често при излизане от сесия или комисии ние не знаем дали пред нас е депутат или обикновен чиновник или експерт. Нека всеки един да познава „избраниците“ ни и при среща с тях да им каже лично какво мисли за управлението на страната и какви идеи има за бъдещето на България. Нека тези хора най-после излязат от анонимност и да запомнят своите отговорности на депутати в българско Народно събрание. Нека помнят, че с голямата власт идва и голямата отговорност и отчетност пред истинския суверен на властта в България – народа!

(Снимките са взети от сайта на Народно събрание.)

АНДОН ПЕТРОВ АНДОНОВ

Дата на раждане : 01.04.1954 г., Стралджа
Професия: инженер

Езици: руски

Избран с политическа сила: ПП „ГЕРБ“ 30,54%

Изборен район: 27-СТАРА ЗАГОРА;

E-mail: andon.andonov@parliament.bg

АНТОНИЙ ЙОРДАНОВ ЙОРДАНОВ

Дата на раждане : 03.01.1966 г. Пловдив

Професия: друга

Езици: английски, руски

Избран с политическа сила: ПП „ГЕРБ“ 30,54%;

Изборен район: 16-ПЛОВДИВ ГРАД

Вестник Протест е част от Протестна мрежа (www.protestnamreja.bg) и се издава с доброволния труд на екипа:

Георги Илиев
Жюстин Томс

Мартин Райчинов
Миряна Захариева

Михаела Лазарова
Поликсения Ангелова

Христо Йовев
Юлиан Собаджиев

За да има тираж и разпространение вестник Протест разчитаме на теб, читателю. Разпечатай, снимай, прочети и предай нататък. Нека опитаме вестникът да достигне до възможно повече хора. Очакваме новини за протеста и от твоя град: vestnikprotest@gmail.com